

Besúgó 3

A megnyitóval járó stressz utáni fellelegzést a nyugodt hátradőlés követi: igenigenigen! Minden rendben van, minden jól megy! Nyomom a gázt (most nem tévedek el), magamhoz képest késve érkezek. Gyors „őrljárat” után mérhetetlen nyugalom: mindenki tökéletesen tudja és végzi a dolgát. Akkor én most elsétálok egy fagyíért! :-)

Gyerekecske-gombocská. Ezt a kifejezést az egyik Találkozósn tanultam egy GéMtől. Itt is van belőlük. Igaz, még nem nagyon ismerjük egymást, de már messziről integetünk a másiknak, ők engem figyelnek az aktuális *Súgó* mögül kikukucsálva, én meg az ő arcaikat próbálom megjegyezni két telefonálás között. Aztán együtt leszünk közönséggé, befogadunk, figyelünk, nevetünk és megborzongunk, elgondolkodunk és megtárgyalunk. Vajon ki hogy élte meg a tegnapi napot? Kinek mit jelentett a „cipősök” egy-egy arcrezdülése, a Fény-Bárka *Sors-oka* vagy az életre keltett novellák borzalma? Ki mire figyelt közben? Mi jutott eszébe egy-egy

szófordulatról vagy gesztusról? Mennyire máshogy látja az életnek felét és háromszorosát megélt korú? A színházat alig és folyamatosan néző? Ki mit vitt haza a tegnapi napból?

Ki a közönség, kinek készíted az előadást? – hangzott el a többszörösen aláhúzendő kérdés a tegnapi zsűrizésen. Erre keresem magamban a választ azóta. És fogom egész héten.

Hétfő délután gyerekgyűlést tartunk először. Játsszunk, beszélgetünk. Értékelünk, elemzünk. Nincs rossz válasz, ezt már megtanultam. Csak vélemények, gondolatok vannak. Nagyon kíváncsi vagyok a tiétekre is!

Milyen jó, hogy még csak a második napnál vagyunk! Érdekes volt ez a darab, de majd lesz viccesebb is, ugye? – kérdezte tegnap az egyik néni. Igen! Lesz itt minden, mint karácsonykor. :-) És tényleg milyen jó, hogy még csak az elején vagyunk...! És nincs „legyen már vége!” érzésem...

Ma is találkozunk?

Jenován Nikoletta

Bodré Denisz

Lábadi Tibor osztálytanító, az Ady Endre Művelődési Egyesület drámai csoportjának rendezője

■ Mikor és hogyan kezdte a munkásságát az Ady Endre Művelődési Egyesületben?

– Palatinus Imre vezette a néptáncsoportot, velük kezdtem.

■ Tagja volt-e valamilyen csoportnak az egyesületben?

– A néptáncsoportnak voltam tagja.

■ Hogyan került a színjátszók csoportjába?

– Úgy kerültem, hogy Imre bácsi vezette a néptáncsoportot, tanított népi táncokat és, hogy műsort tudjunk csinálni, megkért engem, rendezzek kabarét. De a színjátszásba úgy kerültem bele, hogy Sebők Gizella tanító néni rendezett az iskolában gyermekdarabokat, s megkért, hogy segítsék neki. Nem rendezőként, hanem mindenesként, szükség szerint.

■ Akkoriban ki volt a drámai csoport vezetője és rendezője az egyesületben?

– A nagyobb színdarabokat az Ady Endrében Nagy Antal szervezte, én csak besegítettem.

■ Hogyan lett az idők folyamán Ön is rendező?

– Mivel évente csináltunk egy egész estés tarka műsort, mindig én rendeztem a kabaréjeleneteket.

■ Hol szerzett tapasztalatot, ki segítette ezen a pályán?

– Irma néni és Anti bácsi sokat segítettek nekem. Irma néni a gyermekdarabok, Anti bácsi pedig a fel-

Lábadi Tibor

nőtdarabok rendezésében. Anti bácsi sokat segített, biztatott, még darabokat is kaptam tőle.

■ Mit gondol a mostani csoportjáról?

– Meg vagyok velük elégedve, nagyon megbízhatóak annak ellenére, hogy néha túl sok a tréfálkozás.

■ Mennyiben tudta alkalmazni a pedagógusi pályán szerzett tapasztalatokat a kulturális életben betöltött funkcióiban?

– Sokszor hasznát vettem, mert a lényeg az emberekkel való foglalkozás. Néha szükségem is volt rá, hogy kisebb erőfeszítéssel nagyobb eredményt érjünk el.

Jenován Flórián

Ma a Találkozó színpadán

Pánik, Lottó és Amese

A mai nap újabb három érdekes előadást tartogat számunkra. A Kex Egyesület színjátszói keresik a megoldásokat rohanó világunk aktuális problémáira Peter Tolan *Csak egy kis pánik!!!* című előadásukban. Biztos sokan ábrándoztak arról, milyen jó lenne megnyerni a lottófőnyereményt. A Mosoly Amatőr Színjátszó Társulat *Prah* című előadásának szereplői ezzel a gondolattal kergetik az örületbe egymást. A humorral átszótt előadást a József Attila színjátszó csoport követi Zalán Tibor *Amese marad* című előadásával, melyben az árván maradt lány birtoklásának gondolata ejti rabul a darab szereplőit.

KEX EGYESÜLET

A múltunk hosszú, gazdag, de nem ez a lényeg.
A jövőnk kifürkészhetetlen, de nem ez a lényeg.
A most a fontos, és hogy jól érezzük magunkat a deszkákon!!!

A zentai KEX Egyesület bemutatja:

Peter Tolan műve alapján:

Csak egy kis pánik!!! (50')

Dráma

Szereplők:

- Paul Witty – Döme Zoltán Bimbó
- Ben Sobol (pszichiáter) – Fendrik Zsolt
- Zselé – Szabados Viktor

Rendező: Szabó László

MOSOLY AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ TÁRSULAT

A szilágyi színjátszók két év szünet után újra fellépnek a szemle közönsége előtt. Bizonyára többeknek ismerős a Mosoly színjátszó csoport munkája. Rövid múltjuk ellenére számos sikert könyvelhettek el maguknak.

Sajnálatos módon kicsiny falujukat sem kerülte el a migráció, ez pedig veszélybe sodorta a műkedvelők munkáját is.

Most a megszokott gárda helyett két új arcot ismerhetünk meg. A két fiatal színjátszó először mutatkozik be a szemlén.

A Mosoly színjátszói előszeretettel játszanak kortárs darabokat, és szinte megrögzötten ragaszkodnak a komédiához. Ezen próbált változtatni a rendező, hiszen az idén színre kerülő darab nem pusztá szórakozás – sokkal többet rejt magában.

A szilágyi Mosoly Amatőr Színjátszó Társulat bemutatja:

Spiró György:

Prah (50')

Tragikomédia

Szereplők:

- Feleség – Cétényi Emma
- Férfj – Bársony Adorján

A rendező munkatársa:

Rendezőasszisztens: Molnár Emese

Súgó: Horvát Tímea, Szakál Sára

Technikai munkatársak: Kuntity Krisztofer, Szakál Szilárd

Rendező: Kuntity-Zámbó Klementina

JÓZSEF ATTILA SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT

A csoport tulajdonképpen már az Egység Művelődési Egyesület megalakulása óta működik. Nagykikindán már az 1885-ös év végétől létezett egy színjátszó társulat, és az Egység színészei ennek a társulatnak a munkáját folytatják tovább. A közönséggel megismertették a vásári komédiákat, a görög drámákat, az egyfelvonásosokat, a tragédiákat stb. Felléptek és fellépnek most is a Vajdaságban és Magyarországon is. Rendszeresen részt vesznek különböző szemléken és találkozókön. Említésre méltó a vasvári színjátszó találkozó, a zsámbéki találkozó és a vajdasági magyar amatőr színjátszó találkozó. Ez utóbbin három ízben nyerték el a Vajdaság legjobb színjátszó társulata címet.

A nagykikindai József Attila színjátszó csoport bemutatja:

Zalán Tibor:

Amese marad (90')

Dráma

Szereplők:

- Amese – Gábor Szintia
- Vica – Molnár Andrea
- Vendel – Budai József
- Sándor – Kószó Endre
- Janika – Odri Norbert
- Piros – Tóth Ramóna
- Irmus – Kószó Szandra

A rendező munkatársai:

Technikai munkatársak: Barna Áron, Tóth Dániel, Kurunci Tímea, Budai Andrea

Rendező: Király Sándor

Szürkésfekete alapon szürkésfekete csíkok

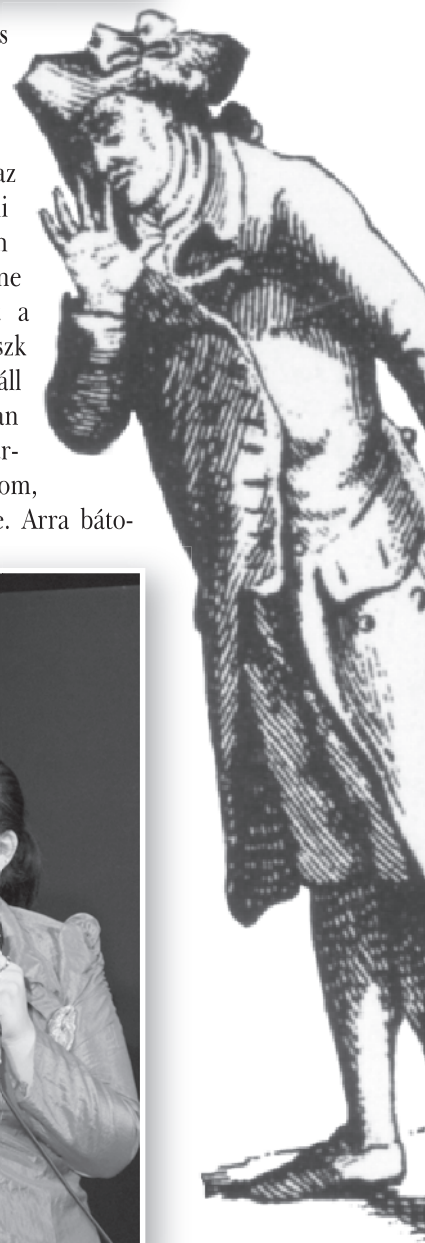
A noszai Éjjeli Pávaszem Színjátszó Csoport előadásának a zsűrizéséről

Három lány és egy fiú, de kellene egy dráma is... Nincs? Hát írnak! Híreket gyűjtenek, majd a hírekből jelenetek születnek, jelenetek az időt, teret, embereket, kapcsolatokat, gondolatokat áthágó és összekötő cipőről. Vagy másról? Nézzük, mit mond a zsűri!

Brestyánszki Boros Rozi már találkozott a társulat tagjaival és a szöveggel is, nagyon szerette azt, hogy odafigyeléssel és igyekezettel próbálnak szépen beszélni, és ez általában megy is a csapatnak. Csak azt képtelen elfogadni, hogy minden jelenet egy-egy szenvedéstörténet. Szerinte valójában nem is az izgalmas dramaturgiai finta, a cipő fűzi át a történetet, hanem a szen-

gára színpadi jelenlétre is, mégis – ahogyan előző alkalommal is – az jutott eszébe, hogy nem lehet ennyire monokróm a világ! Alapvetően hiányolta az előadásból humort, de a szíami ikrekről szóló jelenetet nagyon csípte, hiszen felcsillan benne valami humor csakúgy, mint a benzines jelenetben a groteszk humor, ami szintén nagyon jól áll a csapatnak. Attól, hogy jelen van a humor, a darab még ugyanarról szól, benne van a világfájdalom, csak más eszközökkel kifejezve. Arra báto-

vedés. Ráadásul a szenvedést is szenvedéssel mutatják meg, ami nyilván a csapatból fakad, belőlük akar kiszakadni.

Rozi hisz abban, hogy vállalni kell a humort, a viccet, az öniróniát, azt, hogy kiröhögjenek, hiszen ettől a nézőben még jobban megcsikordul a fájdalom. Hiányolja a pajkosságot, a játékoságot. A csapat iszonyatos erejét, a hihetetlen meggyőzőerejét, a szuggesztív alakításokat emeli ki, valamint kíváncsian vár tőlük egy dinamikusabb és kevésbé apokaliptikus előadást.

Solténszky Tibor kíváncsian várta a noszaiak darabját, ugyanis korábban nézte már, de a mai jobban tetszett neki, hiszen sokkal energikusabb, fegyelmezettebb, pontosabb, erősebb színészi jelenléttel megfűszerezett előadást látott. Látszik, hogy azóta a csapat dolgozott a darabon, ezért lett pontosabb az artikuláció is, itt nemcsak a kimondott szóra utalt, hanem ma-

rította a csapatot, hogy keressenek új nézőpontokat is, több lehetőséget a humorra.

A csoport tagjai együtt írták a darabot. Solténszky Tibor tapasztalatai szerint az írás nem kollektív műfaj. Lehet, hogy amivel a nézőnek problémája van a darabban, az abból fakad, hogy a szerzők mindig mindent megszavaztak, csak az marad a szövegben, ami mindannyiuknak egyformán tetszik, vagyis a konszenzus nem mindig jó dolog. Írni egyedül kell, majd az eredménnyel szembesíteni a többieket. Erre reagálva Rozi elmondta, hogy lehet együtt írni, de kell egy bandagazda, valaki, aki megmondja, hogy az előadás érdekében mit kell kihúzni és mit megtartani.

Kósa Róbert

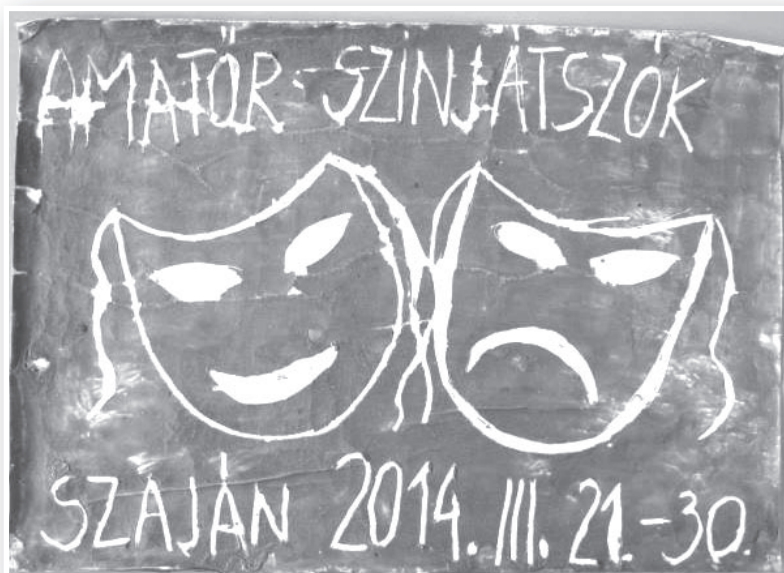
Béres Márta az előző zsűrizésen tapasztalt rossz élményeiről faggatta a csapatot, hiszen számára egy előadásban a színpadon álló emberek a legfontosabbak. Miután beszámoltak a sérelmeikről és arról, hogy milyen rossz szájjal tértek haza, Márta saját tapasztalataira támaszkodva elmondta, hogy az ilyenfajta bánásmód óhatatlan, ő is érezte már azt, hogy nem akar többet színpadra állni egy-egy durva megjegyzés után. Az emberek nagyon kegyetlenek tudnak lenni azzal kapcsolatban, amit a színpadon látnak, és főleg ha az annyira ellentmondásos érzéseket vált ki, mint ez az előadás. Tudni kell, hogy lesznek emberek, akiknél ez kicsapja biztosíté-

kot, akik nem fogalmazznak majd szépen, hanem vissza-csapnak. Érdekes, hogy ezt épp Márta mondja, hiszen a Kosztolányi Színházban az előadások olyanok, hogy sok embernél sokszor kiverik a biztosítékot, a végletekig elmennek. Számítani kell az emberek reagálására, a rossz élmény nem gyilkolhatja ki a csapat színjátszás iránti szeretetét.

Egy-egy nehéz próbafolyamat alatt fel kell tenni a kérdést, hogy kinek készül a darab, hiszen ha tudjuk a választ, nem érinthet bennünket annyira rosszul a kemény kritika!

Az alakítások nagyon tetszettek Mártának, főként a lányoké, hiszen egyszerűséggel és tisztasággal tudnak játszani. Apróbb technikai dolgokat még lehetne gyakorolni, de alapvetően gördülékeny az előadás.

Lejegyezte:
nk

Az ő szemükkel

A szajáni diákok az előadásokról

A Súgó különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak fogalmazásai, versei és rajzai Szajánról, színházról. Most élménybeszámolóikat, véleményüket olvashatjuk az eddigiekről. Köszönjük az általános iskola tanári karának, diákjainak a nyitottságot, Krabók Csilla magyartanárnőnek pedig a mentorálást!

Nekem nagyon bejött *A botcsinálta doktor* című előadás. Vicces volt, szórakoztató, látszott, hogy az amatőr színészek nagyon sokat gyakorolták, mert minden remekül ment. A doktor és a szoptatós dajka karaktere tetszett a legjobban. Egy igazi komédiát láthattunk, ahol a szereplők a színpadon otthon érezték magukat, a díszlet tökéletesen kitalált volt, a nézők pedig végig élvezték azt, amit láttak. Az apróbb technikai hibákat leszámítva egy jó kis előadást láthattunk a pénteki megnyitón a házigazdák jóvoltából.

Kovács Hargita, 7. osztály

Domonkos Barnabás, 2. osztály

Bóka Krisztina, 5. osztály

Megható, elgondolkodtató, emberséges mindaz, amit tegnap abban a hat rövidke percben láttam a *Sorsok/Sors-ok* című előadásban. Abban a pár percben benne volt sok minden. Olyan nem mindennapi embereket vonultattak fel a színpadon, akik képviselnek valamit, ami nem a megszokott, a mindenki számára rutinossá vált hétköznapi világot mutatja be, hanem egy másikat, egy érzékenyebbet, egy kitartóbbat. Szin-

te visszafojtott lélegzettel néztem végig az előadást, a végén pedig beledondoltam a sorsomba, és könnyes szemmel értékeltem át mindazt, amit én eddig a sorstól kaptam. Tetszett, amit láttam, nagyon is!

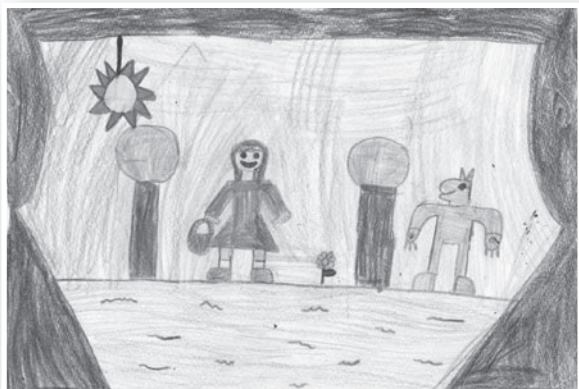
Bóka Boglárka, 8. osztály

Nekem a tegnapi előadások közül *A cipő* című darab volt az, amit elnyerte a tetszésemet. Különlegesnek éreztem azért, mert fiatal szereplők mutattak be egy olyan problémakört, amely megrázó, szomorú és hátborzongató is egyben. Nem volt még részem ilyen élményben. Ugyanakkor a nehezen felfogható tartalom mellett a szereplők játéka különösen jó volt. Beleélték magukat a szerepükbe, jó volt a mimikájuk, jól adták elő a borzalmat. Erre a darabra bizonyosan egy ideig emlékezni fogok.

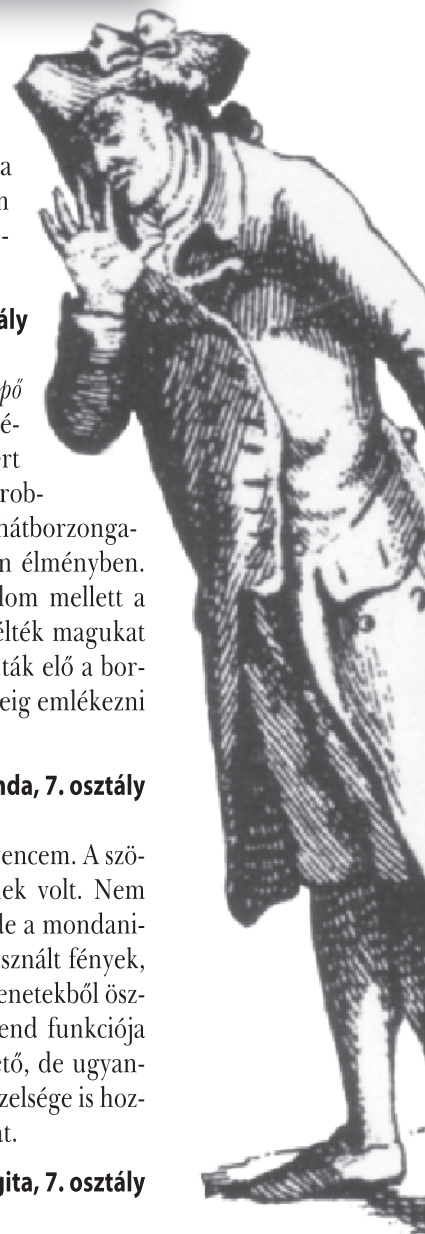
Petrović Roszalinda, 7. osztály

A cipő című előadás volt a tegnapi kedvencem. A szöveg, a kép, a hang, a mondanivaló remek volt. Nem biztos, hogy a történetet sokan értették, de a mondanivalót szinte érezni lehetett belőle. A felhasznált fények, kellékek jók voltak, tetszett az apró kis jelenetekből összeálló kép egésze. A zene, a zajok, a csend funkciója erőteljes hatással bírt. Az előadás élvezhető, de ugyanakkor elgondolkodtató is volt. A nézők közelsége is hozzájárult ahhoz, hogy átérezzük a látottakat.

Kovács Hargita, 7. osztály

Domonkos Martin, 2. osztály

Megélni az elszigeteltséget

A zsűri véleménye a magyarkanizsai Fény-Bárka csoport előadásáról

A magyarkanizsai Fény-Bárka csoport Sorsok/Sorsok című előadása igazi összefogással jött létre, Mácsai Mónika önkéntes, a darab rendezője, hosszú ideje foglalkozik fogyatékos emberekkel, Oláh Tamáson keresztül pedig nemcsak az átlagember közeledik hozzájuk, de egy igazi színházi ember is, a Vörös Imeldával való kapcsolatból jött az az ötlet, hogy textilekkel játsszanak, és az sem mellékes, hogy a Vöröskereszt segítségével nélkül nem tudtak volna Szajánba utazni.

A textíliákkal való játék, az elrejtőzés alattuk a „nem látszom ki a béka feneké alól” állapotot fejezi ki, minden szereplőnek megvan a maga sajátos élménye erről az állapotról, az elszigeteltségről.

Solténszky Tibor elmondta, hogy a közönség igen vegyes volt, az előadást mégis mindenki értette, követte.

Szép, amikor lekerül a főszereplő feje fölül a lepel, és egymással felveszik a tekintetet, megörülnek egymás látásának. Ez nagyon erős színházi pillanat. De azt meg lehet-e beszélni velük, hogy ne nézzenek ki a nézőkre? Mennyire szándékos, hogy a főszereplő végig takarja azt a kulcsfigurát, akivel majd közösen cselekednek? A színpadi szimmetria egy csomó mindent megöl, jó lenne, ha a másik figura is látszana. Érdemes lenne egyszer középről megnézni a darabot, és kiderülne, hogy a jó.

Béres Márta elmondta, hogy aki nincs mindennapos kapcsolatban ilyen emberekkel, az nagyon zavarban van. Nem tudja, hogy reagáljon, de nem akarja sajnálni őket, mert ez nagyon jó élmény volt neki. Talán jó lenne, ha megismerkednének Kokrehel Julival, aki színésznőnek tanult, de elhagyta a pályát. Most a topolyai Bethesdában

Nagyon egyszerű jelekkel, nagyon rövid idő alatt hatalmas utat lehet bejárni, valószínűleg ez is oka a megrendültségüknek.

Benne van a hatásban, hogy le lehet küzdeni a nehézségeket, hihetetlen tömörséggel mondják azt, hogy van remény. Vannak, akik le mernek mondani az eszközökről, hagyják, hogy valami megtörténjen a nézők előtt, és az hatni fog, csak azt a néhány eszközt használják, ami szükséges a mondanivalójuk kifejezéséhez. Az egyszerűség is tud nagyon rafinált lenni, és ebben az esetben ez működik.

dolgozik fogyatékosokkal, ő talán segíthetne a csoportnak. Örül, hogy itt voltak, mert egy ilyen előadástól az ember kiszélesíti a lelkét.

Brestyánszki Boros Rozi teljesen szűz szemmel nézte az előadást. Kikéri magának, hogy azért hatott rá a darab, mert fogyatékosok adták elő! Nyilván azért nem lehet teljesen elvonatkoztatni ennek a hatásától. Az ember nagyon egyszerű annak ellenére, hogy bonyolultnak hiszi magát. Az a puritánság, amivel „megszólaltak” a színpadon, nagyon hatott rá, képtelen szakmailag beszélni róla.

Lejegyezte:

nk

„Rombolás és bánat az Ég alatt”

A magyarkanizsai Gondolat-Jel Társulat előadásáról

Van, amikor nehéz. Amikor a súly, ami lehúz, roppant mélyen van, de vannak ellenpontok. A Gondolat-Jel Társulatnak tegnap igazán nem volt könnyű. Egy nagyon is kamaradarabot, ami valóban pontosan úgy volt színpadra állítva, hogy néző és játzó egyaránt kisebb térben, egymáshoz sokkal közelebb van, az óriási szajáni színpadon kellett eljátszania a társulatnak, sok méterre a közönségtől. De ezen még nehezítettünk kicsit, mert az előadást végigkísérték a kulisszák mögül behallatszó sustorgások. Ebben a közegben kellett a magyarkanizsaiaknak színházat csinálniuk. És mégis, a súly rákerült a nézőre, Oláh Tamás-osan, Muhi László-san, Antóci Dorottya-sosan, Bicskei Katá-san, Katona Gábor-osan, Ábrahám Gréta-san. Nem tudom ezt semmi máshoz hasonlítani, csak hozzájuk. Hozzájuk, akik annyira együtt rezdülnek, gondolkodnak, koravénülnek.

Soltészky Tibor elmondta, Oláh Tamásék előadása érdekes és nem ellentmondásoktól mentes, nagyon magas szintre emelt érzékenységgel bír. Nagyon jó csapattal, elég jó ritmusban, nem túlbűvészkedve, hanem a darabra koncentrálván készült el az előadás. Ennek a csoportnak a játzóival bármit meg lehet csinálni a képességeikből adódóan. Olyan emberek voltak a színpadon, akiket jó volt nézni.

Soly – természetesen – ismeri a szöveget, az egri színházban volt a bemutatója, mindenki dicsérte, de nem támadt kedve megnézni akkor mégsem. *A Párnaember* a szerző első darabja, amit nem is játszottak – véleménye szerint méltán, csak amikor egy másik műfajban már híres író lett Martin McDonagh. Nagyon magán viseli az írás az elsőtűves szerzők sokat akarását és a színháztól való távolságát. Elvileg zajlik valamilyen pszichológiai háború, de ez a szokásos kriminalisztika. Ott van benne egy szárnyát bontogató író, akit érdekel egy fontos probléma: Az alkotás morálisan milyen gesztus? Az alkotás természete érdekli már első pillanatában a szerzőt. Az írás szerinte amorális gesztus, amivel a dramaturg nem ért egyet. Maga az előadás sem mond igazából mást, többet, mint amit szóban kibeszélnek a szereplők, mindezt persze nagyon jól szerkesztve, fenntartva az érdeklődést. Nagyon jó színészi pillanatok vannak. Például Gábor, amikor Dorottyával párban iszonyatos szövegtesttel dolgozik. Minden nagyon rendben van, és valamitől mégsem tudta szeretni – valószínűleg amiatt, mert egyre erősödött az a tétel, mely szerint: alkotni gyilkolás. Oláh Tamás, a rendező elmondta, hogy 17 oldalnyit húztak a darabból. Soly

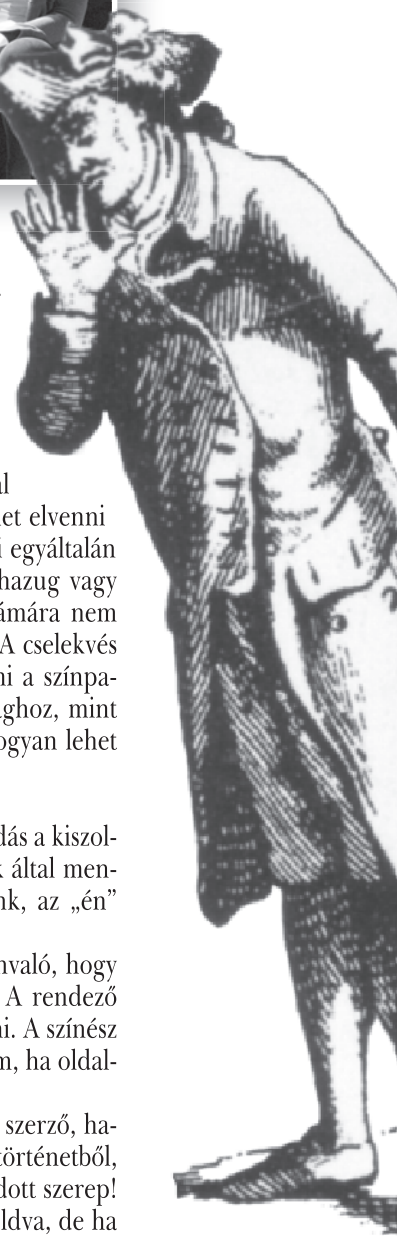
hozzáfűzte, ezek szerint a feszesség a csoportnak köszönhető.

Tamás elmondta először nem látta nőiségében sem Katuriant, sem Arielt. Világos volt számára is, hogy túl van írva a szöveg, de abból hogy ennek ellenére mennyire jól tudja adagolni az információkat, mennyire jól tud játszani a valóság és a fikció játékaival, meglátta benne a színházat. A szöveg sokkal több bizonyosságot ad. Az érdekelte, hol lehet elvenni a bizonyosságot és hol következik be az, ami egyáltalán nem biztos. Hol lehet szembesíteni az írás hazug vagy nem hazug mivoltával azt, aki ezt nézi. Számára nem azt mondja a darab, hogy az írás amorális. A cselekvés és az írás elkülönül. És az a szöveg, amit mi a színpadon látunk, az ugyanúgy viszonyul a valósághoz, mint a gyilkosságok a szöveghez. Az érdekelte, hogyan lehet ezt kinyitni.

Brestyánszki Boros Rozi számára az előadás a kiszolgáltatottságunkról szól, arról, az impulzusok által mennyire befolyásolhatóak vagyunk, a jellemünk, az „én” mennyire befolyásolható.

Ez a tétel a csoport ellen esküdött. Nyilvánvaló, hogy nem ebbe a térbe lett kitalálva az előadás. A rendező feladata, hogy a színészt megtanítsa beszélni. A színész nem nyelheti el szövegének részeit akkor sem, ha oldalra beszél, ami nehéz feladat.

Ami számára érdekes volt, és amit nem a szerző, hanem a rendező vagy a csoport bontott ki a történetből, az a női princípium. Ariel nagyon jól megoldott szerep! Katurian – színészilag nagyon jól meg volt oldva, de ha jobban él a szerep női mivoltával, a rendező még na-

gyon sokat hozzátehetett volna. A színésznőben, és ebből eredően a szerepben is sokkal több potenciál van. Ha a rendező jobban ki tudta volna hozni, jobban ki tudta volna bontani a nő-férfi viszonyt.

Sokkal inkább alkalmas filmforgatókönyvnek ez a szöveg – folytatta Rozi. És Tamás rendezése is sokkal inkább filmes rendezés, különösen egy ilyen nézőtérrel. Nagyon nehéz feladat volt ezt megoldani, hogy egy ekora térben az aprólékosan jelölt értelmekek eljussanak a nézőig. A Jézus mese szövegen keresztül nem jutott így el hozzá, mint ahogyan most Ábrahám Gréta interpretálásában. Színésziileg óriási feladat volt, amit a társulat teljesített.

Béres Márta véleményezésében kiemelte, a Gondolat-Jel nem műkedvelő csoport, nehezebb azt bontogatni, ami kikezdetlen, mert annyira profin be van csomagolva az egész. A közönség és a társulat viszonyáról kérdezte a csoportot, kíváncsiak-e, a közönség hogyan értelmezi az előadást, be tudja-e fogadni. Tamás elmondta, a tavalyi előadásukból, a *Vásott kölykökből* indultak ki. Ugyanazt a vonalat boncolgatták: a szülő-gyermek viszonyt. Mennyire gyermek az, aki gyermek, és a szülők hogyan viszonyulnak ezekhez a karakterekhez. A karakterek problémáival foglalkoznak a színészek, a néző pedig talán felismeri ebben saját problémáját is.

Béres Márta elmondta, úgy gondolja, Oláh Tamás társulatában jó lehet színésznek lenni, jó érzékkel voltak kiosztva a szerepek, nincsenek rá-

erőszakolt szerepek, mindegyikükhöz finomsággal, érzékenységgel fordult a rendező, és ez rendkívül jó.

Kálló Béla színművész, aki roppant nagy érdeklődéssel hallgatta a beszélgetést, és ismeri Tamás és a csoport munkáit, szót kért és elmondta, a rendező erős egyénisége tavaly megmaradt, idén pedig elbújt a színészek mögé, és ez számára nagyon jó élmény volt. A harmadik sorból óriási tér nyílt, és ez plusz élményt adott, sajnos ez a sokadik sorig nem jutott el.

Béres Márta ismét kérdésekkel fordult a csoporthoz. Elmondta, aki hivatásszerűen nap mint nap ezzel foglalkozik, jó ha elgondolkozik azon, miért is játszik, és még mindig szívvel-lélekkel teszi-e. És miért csináljuk

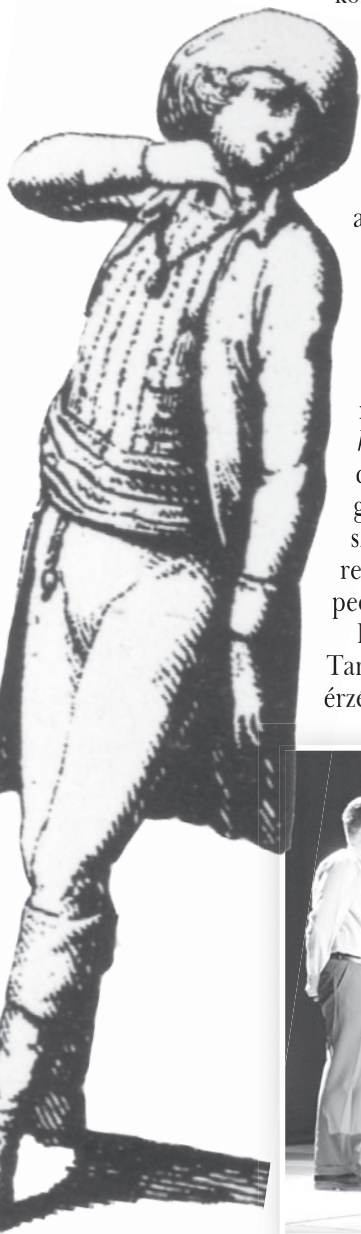

ezt? Minden csoportnál érdeklő, ki a közönsége, kinek játszik, ki az, aki érzi ezeket az előadásokat. Tamás elmesélte, mindannyian tagjai voltak egy olyan társulatnak, amiben nem tudták magukat megtalálni. Amikor megalapították a saját társulatukat, tudták, a kettő közönsége nem fog megegyezni, viszont ha mégis beülnek a Gondolat-Jel előadásaira, akkor óhatatlanul gondolkodniuk kell. Aki a színházat nézni nem úgy ül be, hogy elég nyitott arra, hogy saját magát is „beleadjja” az előadás nézésébe, az vagy kimegy, vagy simán csak utálja. Éppen ezért ez egy játék a nézővel is.

Muhi László elmondta, hogy őt legjobban a szöveg fekete humora fogta meg, és ezt a bemutató közönsége meg is találta.

Rozi sokszorosan aláhúzta, nagyon szép a rendezői alázat, amit Tamás tanúsított a munkafolyamatban, az hogy mennyire háttérbe vonult. Mi a probléma a történettel és annak színházi feldolgozásával (a szerző sara)? Talán ha színész és rendező együtt megpróbálja az ideológia mögött megtalálni az embert. Gábor játéka nagyon-nagyon hiteles. Rozi nagyon hálás a minimalista díszletért, hihetetlen erővel bír az erős tér. Ámde a színpadon eszközként használt „novellák” hátoldalára nem kerülhet a szövegek! A játékosnak vigyázniuk kell a mondatvégekre, ám az erős jelenlét és a kiemelten jó játék mindegyikükre érvényes.

gém

Holnap a Találkozó színpadán

Kortársak napja

Sajnos van egy rossz hírem! Holnap hétfő! Nem kedveljük túlságosan ezt a napot, ugye? Szerencsére van egy jó hírem is! Nagyban tart a Találkozó!!! Így hát fel a fejfel, munka után irány a színház, huppanjunk bele a kényelmes székekbe, és kapcsolódjunk ki a jobbnál jobb előadások nézése közben. A kínálat a következő: egy igen szórakoztató vígjáték és egy roppant érdekes dráma. De lássuk a részleteket!

Március 24., hétfő, 17.00 óra

A NAGYBECSKEREKI MADÁCH AMATŐR SZÍNHÁZ
IFJÚSÁGI PÓDIUMA BEMUTATJA

Lénárd Róbert:
Éjjéltájt (75')
Vígjáték

Szereplők:

- Csöves – Bodó Tímea
- Ósaszony – Barta Szanella
- Vallásos – Kenyeres Karolina
- Idegbeteg – Koppi Júlia
- Úriember – Csikos Dániel
- Drogos – Barta Frigyes
- Mágus – Manga Anikó
- Depressziós – Urbán Mária

A rendező munkatársai:

Díszlet: Faragó Tibor, Lackó Róbert
Jelmez: Harcsa Zsuzsanna
Fény- és hangtechnika: Lackó Róbert

Rendező: Jenovay Lajos

Az előadásról: Furcsa alakok gyülekeznek éjjel a temetőben, legalábbis első ránézésre, de a nem mindennapi vígjáték cselekményének a lefolyása talán mást is igazolhat... Furcsa vagy mindennapi alakok gyülekező helye-e a temető éjnek idején? Erre ad választ Lénárd Róbert egyfelvonásos vígjátéka.

Március 24., hétfő, 20.00 óra

AZ ADAI SZÍNTÁRSULAT BEMUTATJA

Garaczi László:
Ovibrader (60')
Dráma

Szereplők:

- Apró Kristóf
- Csuvik Viktor
- Huszák Gábor
- Máriás Endre
- Mészáros Zita
- Miklós Ágnes
- Nagyballi Tamara
- Pozsgai Zsófia
- Vörös Emese

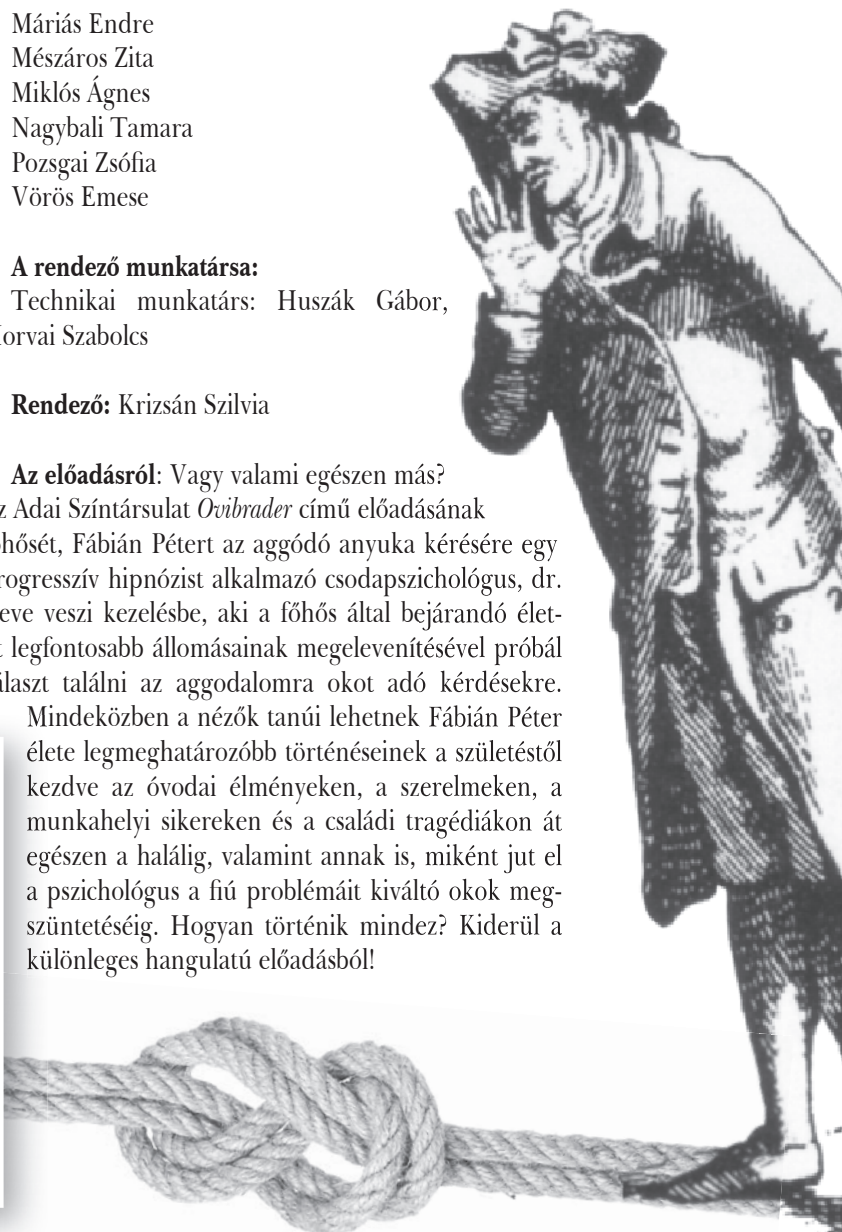
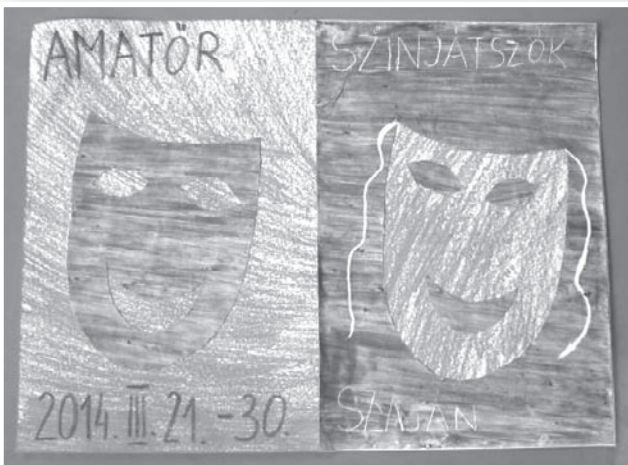
A rendező munkatársa:

Technikai munkatárs: Huszák Gábor,
Morvai Szabolcs

Rendező: Krizsán Szilvia

Az előadásról: Vagy valami egészen más?

Az Adai Színtársulat *Ovibrader* című előadásának főhősét, Fábíán Pétert az aggódó anyuka kérésére egy progresszív hipnózist alkalmazó csodapszichológus, dr. Keve veszi kezelésbe, aki a főhős által bejárando élet-út legfontosabb állomásainak megelevenítésével próbál választ találni az aggodalomra okot adó kérdésekre. Mindeközben a nézők tanúi lehetnek Fábíán Péter élete legmeghatározóbb történéseinek a születéstől kezdve az óvodai élményeken, a szerelmeken, a munkahelyi sikereken és a családi tragédiákon át egészen a halálig, valamint annak is, miként jut el a pszichológus a fiú problémáit kiváltó okok megszüntetéséig. Hogyan történik mindez? Kiderül a különleges hangulatú előadásból!

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália 2007-ben csatlakozott a Találkozó szakmai zsűrijéhez. A csoportok egy rendkívül nyitott és segítőkész zsűritagot ismerhettek meg. Brestyánszki Rozi 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatok számára is. A 2013/14-es évad *Vörös* című előadását, amelyet ő írt, éppen néhány pillanata válogatták be az idei POSZT versenyprogramjába. A *Vörös* a szabadkai Népszínház Magyar Társulata és a budapesti Katona József Színház közös előadása. A Vajdasági Hivatásos Színházak idei, 64. Fesztiváljának versenyprogramjában szereplő *Übü király* című előadásnak szintén ő a dramaturgja (a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása).

Angol, német és szerb nyelvből fordít. 2000-ben a zürichi Theater Spektakel nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A tel-avivi kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhely munkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A műkedvelőkkel 2007-ben nemcsak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda vezetője és állandó tanára is volt. Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész satuja* című darabot (2003, www.zetna.org.), *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely Gion Nándor azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői Mezei Zoltán, Pálfi Ervin, Szőke Attila), a

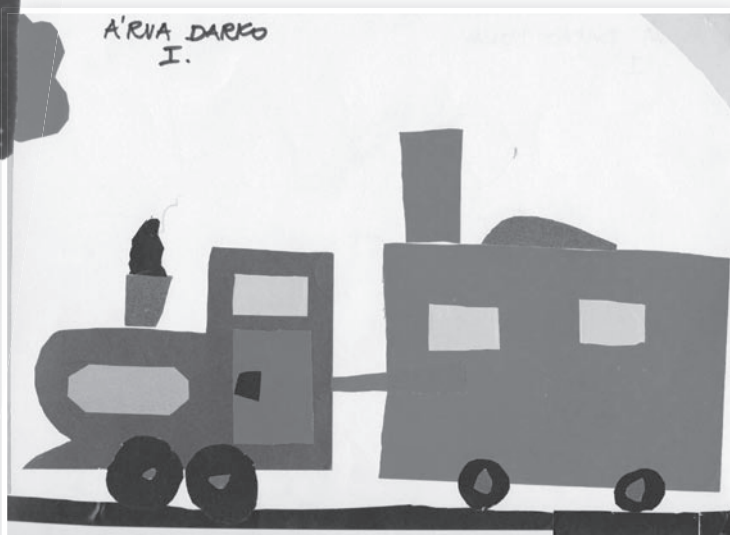

**Brestyánszki Boros
Rozália**

Stranger In the Night című drámát, amelyet a szabadkai Színitanodában mutattak be, valamint a *Decenium* című színháztörténeli munkát (amelyik a szabadkai magyar színháztörténet legutóbbi tíz évét dolgozza fel, és a Forum Könyvkiadó Intézet gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab James Cain *A postás mindig kétszer csenget* című regényének a parafrázisa. A Dömötör Andrással közösen írt *Egy elmebeteg nő naplója* című dráma Csáth-motívumok alapján készült. A 2010-es Katona József drámaírói pályázatot *Csörte – avagy a kommunikáció diadala* című darabjával nyerte meg, amelyet a Békéscsabai Jókai Színházban mutattak be. 2013-ban a Zentai Magyar Kamaraszínház Hernyák György rendezésében be mutatta a *Möbius* című drámáját. 2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt, és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

DRÁMAÍRÓI ÖSZTÖNDÍJAI

- Örkény István drámaírói ösztöndíj (2003) – *A révész satuja*
- A Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatása (2005) – *Érintellen*
- Székely János drámaírói ösztöndíj (2009) – *Fanyar ódiom*
- Katona József-drámapályázat (2010) – *Csörte*

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Béres Márta

Újvidéken született, ugyanitt végezte el a gimnáziumot és a Művészeti Akadémiát (Hernyák György, Mezei Zoltán és Pálfi Ervin osztályában). 2006 óta a Kosztolányi Dezső Színház tagja.

„Veszélyes szakmának tartja a munkáját: a művészbánt és őt is bántják. Néha

maga sem tudja, mi van, de szeretne egyszerűen fogalmazni, és úgy, hogy ne nevéssék ki. – A közhelyek is lehetnek igazak, nem? – kérdi, állítja. Például az ő Isten csupa agyoncsépett, de igaz dologról szól: az elfogadásról, a szeretetről. Ennyi. Nem elég? A legrangosabb vajdasági magyar színészdíjat úgy köszönte meg, hogy szeretne minden évben jobb színész és jobb ember lenni. Sokan kinevették.” (Szerbhorváth György interjúja a nol.hu-n 2014-ben)

„Amikor Urbán Andrással dolgozunk, nem kapunk szerepeket, és nem játszunk figurákat. Feladatok vannak, amik az adott munka témájából nőnek ki. A színpadi létezés ki-ki kreativitásának, gondolkodásának, előéletének, érzelmi világának és értelmi képességének a szüleménye.” (*Magyar Narancs*, 2013)

Szerepei a Kosztolányi Dezső Színházban

Shakespeare: *Makrancos Kata* (Bianca); Mrožek: *Tangó* (Ala); *Urbi et orbi* (Móni); Brecht – *The Hardcore Machine*; Brad Fraser: *A szerelem igaz természete* (Benita); John Fowles regénye alapján: *Lepkegyűjtő*; *Turbo Paradiso*; Tolnai Ottó: *Könyökkanyar* (Eleonóra); Sergi Belbel: *Vér*; *Terápia*; Beszédes István: *Szardínia* (Zsilett Zsanett, Magduska); *The Beach*; X; Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsza*; Béres Márta: *One-Girl Show*; Tolnai Szabolcs: *Éljen a szerelem!*; *Dogs and drugs*; *Az eredeti Hamlet*; *Pass-Port trilógia*; *Az ember komédiája*; *Rózsák*; *Két karodban – Ahogy Radnóti Miklós szeretett* – előadóest.

Szerepe a budapesti Vígszínházban:

Othello (Desdemona).

DÍJAI

- 2007 – a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- 2008 – a nagybecskereki Vajdasági Hivatásos Színházak 58. Fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- az újvidéki a Sterija Játékokon a Dara Darinka Čalenić alapítvány legjobb fiatal színésznek járó díja
- a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján meghívást kapott Alföldi Róberttől egy produkció elkészítésére
- a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) kollégáival (Erdély Andreával, Mészáros Árpáddal és Mikes Imre Elekkel) együtt különdíjat kapott a szakmai zsűritől az *Urbi et orbi* előadásban nyújtott művészi teljesítményért
- 2010 – a Vajdasági Hivatásos Színházak 60. Fesztiváljának különdíja a *The Beach* c. előadás színészeinek (Béres Márta, Erdély Andrea, Mészáros Árpád, Mikes Imre Elek)
- 2010 – a X. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) a legjobb fiatal színésznőnek járó díj
- Pataki-gyűrű díjra jelölték a 2006/2007-es, 2007/2008-as és 2009/2010-es színházi évadban
- 2010. – Vajdasági Magyar Művészeti Díj
- 2011 – Pataki-gyűrű díj a *One-Girl Show* című előadásért.
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, Maja Dimitrijević Aranymédál
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, különdíj az újító jellegért (*One-Girl Show*)
- 2013 – Bodrogvári Ferenc-díj
- 2013 – XXV. Magyar Színházak Fesztiválja, Kisvárdai, Kisvárdai város polgármesterének díja

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Soly, ahogy a szakmában, a színjátszók közül őt mindenki hívja, otthonról haza érkezik a Vajdaságba. Az ő pályája valóban a színházművészet határtalanságát tükrözi, hiszen Európa számos pontján tanult és tanított. Dolgozott együtt a vajdasági magyar színházakkal, és sokszor ellátogatott szakmai és baráti tanácsot adni az itteni premierekre a mainál még nehezebb időkben is.

Soltészky Tibor

ár 1-jétől annak megszűnéséig (2011. június 30.) vezetője. Rádiós művészeti tevékenysége mellett számtalan újságírói területen aktív: újságot szerkeszt és cikkeket ír, olvasószerkesztő, rádiós és tévériporter, kommentátor; színházi dramaturg, rendező; a 90-es években megjelent több verslemez szerkesztő-rendezője.

Már debreceni gimnáziumi éve alatt csatlakozik az ot-tani színjátszó csoporthoz. Az egyetem alatt a Paál István vezette Szegedi Egyetemi Színpad színésze, majd diák-vezetője; tanul József Szajna híres Stúdió Színházában, Jerzy Grotowski Laboratórium Színházában. Oktatói, tréneri munkáját már ebben az időszakban elkezd, színésztrenínget vezet/tanít Magyarországon mindenütt. A nyolcvanas évek elején rövid ideig dolgozik a Stúdió K-ban is. 1982. január 1-jétől a Rádiószínház dramaturgja, 2003. janu-

A londoni Nemzeti Színház Kelet-Európának szánt színházi (Seeding a Network) és drámapedagógiai (Branching Out) szakmai továbbképzéseinek magyarországi koordinátora. Tanított Dublinban, az EDERED európai ifjúsági színházi kurzusán, az Interplay '98 drámaíró fesztiválon Berlinben, ennek a fesztiválnak 2002-ben magyarországi szakmai igazgatója. Észtországból, Szlovákiából, Romániából, Horvátországban a King Baudouin Foundation és az Európai Kulturális Alapítvány megbízásából vezetett szakmai tréningeket. Több színházi képzési szakanyag kidolgozásában vagy lektorálásában vett részt.

SZÍNPADI MUNKÁI KÖZÜL

Álljon itt az, amelyet ő maga emelt ki önéletrajzában. Friedrich Dürrenmatt nyomán a *Pillanatkép egy bolygóról* (Újvidéki Színház), Móricz Zsigmond nyomán a *Lúdas Matyi* (Rigó Béla verseivel, Darvas Ferenc zenéjével – Egre Gárdonyi Géza Színház), John Updike regényéből az *Eastwicki boszorkányokból* (GNM Színistúdió, Keleti István Művészeti Iskola – Kolibri Színház) készült színpadi művek, valamint a *Tranzit váró* (Panboro Színház), *Édes Anna* (Komáromi Jókai Színház, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház), *József* (Káva Színházi Nevelési Társulat), *Toldi* (Jibraki Színház), *A gyáva kistigris* (Budapest Bábszínház), *A nők hatalma* és *A mandragóra* (Soltis Lajos Színház).

SZÁMOS SZAKMAI SZERVEZET TAGJA

Így a műkedvelő színjátszókat tömörítő Szín-Játékos Szövetségé is. A 2013-as POSzT (Pécsi Országos Színházi Találkozó) szelektora. Ugyanebben az évben a Zentai Magyar Kamaraszínház friss, fiatal társulatát rendezte.

ÁLTALA KIEMELT RÁDIÓS ÍRÓI MUNKÁI

Kékszakáll (Max Frisch kisregényéből), *Pogány tűz* (Kodolányi János színdarabjából), *Az üzlettárs* (Joseph Conrad nyomán), *Sába királynője* (Szomory Dezső színművéből), *Senkise* (Jerzy Andrejewski poszthumusz regényéből), *Az aranyecset* (Nemes Nagy Ágnes meseregényéből), a *Szalmabuk lázadása* (Páskándi Géza regényéből). Fontosabb rendezései a Rádiószínházban a következő szerzők műveiből kerültek ki: Andrejewski, Erdős Virág, Papp Zoltán, Pataki Éva, Páskándi Géza, Péterfy Gergely, Piros Sándor, Thuróczy Katalin, Toepler Zoltán, Vajda Miklós, Vathy Zsuzsa, Vörös István...

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának diákzsűrije

Kovács Dominika
a kreatív

Jenován Flórián
a tapasztalt

Kovács Hargita
a kritikus

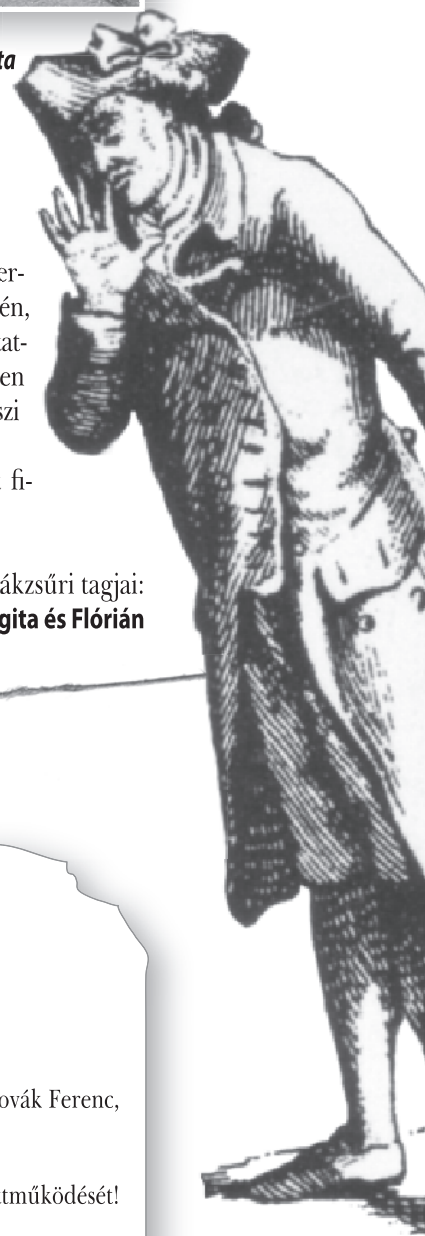
A diákzsűri is értékeli

Mélységes tiszteletünk mindazoknak, akik továbbá-
modták és megvalósították e kulturális rendezvényt, mely-
nek az idén mi is a részesei lehetünk! Utólag is köszönjük
a lehetőséget, hogy beválogattak minket a diákzsűribe, és
napról napra részesei lehetünk a csodáknak, amelyek a
színpadon, a szemünk láttára válnak valóvá. Végigkísér-
jük, és a szakmai tudásunkhoz mértén értékeljük a terít-
ékre kerülő előadásokat. Magyarán: amatőr értékeli az
amatőrt, hiszen a mi szakmai belátásunk e világba még
nagyon kezdetleges, de igyekszünk megmutatni, hogy itt
a helyünk. A mi kulturális és irodalmi életben betöltött

eddig szerepünk a vers- és mesemondó ver-
senyekben, a néptánc és zeneművészet terén,
illetve az amatőr iskolai színjátszásban mutat-
kozott meg. Amire számítunk: töménytelen
humor, látványos színpadkép, kiváló színészi
alakítások, persze az amatőrök szintjén!

Mi minden este ott leszünk, és titeket figyelnünk!

Üdvözlettel a diákzsűri tagjai:
Dominika, Hargita és Flórián

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának színlapja.

- Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
- A fedőlapot Antal László és Beszédes István motívumainak felhasználásával Bálint Tibor tervezte
- Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor
- Lektor Kaszás Angéla
- Szerkesztők: Gondi Martina, Kálló Lilla, Nádi Karolina, Raffai Ágnes, Varga Tamás
- Technikai munkatársak: Bauerfeind Zoltán, Juhász Gyula, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Szabolcs, Novák Ferenc, Szarka Zoltán

Köszönjük a szajáni Móra Károly Általános Iskola vezetőségének, tanári karának és diákjainak együttműködését!
Köszönjük Krabók Csilla magyartanárnő kreatív munkáját!